

Dosarul nr. 3ra-1389/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: A. Cucerescu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Anton, V. Cotorobai, A. Panov)

ÎNCHEIERE

28 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Ludmila Isacov,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ludmila Isacov împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ, recalcularea și stabilirea pensiei pentru limita de vârstă, împotriva deciziei din 14 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Ludmila Isacov și a fost menținută hotărârea din 08 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La data de 02 mai 2017 reclamanta Ludmila Isacov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ, recalcularea și stabilirea pensiei pentru limita de vârstă.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin ordinul nr. 6-c din 28 ianuarie 1991 a fost angajată într-o funcție publică la Ministerul Informaticii, informației și telecomunicațiilor.

A susținut că, deoarece se număra printre puținii specialiști care dețineau cunoștințe în domeniul balanței de plăți externe ale statului, prin ordinul nr. 90-c din 04 septembrie 1992, a fost transferată la Banca Națională a Moldovei și numită în funcția de economist principal al secției relații economice externe a direcției valută străină și relații economice externe, iar prin ordinul nr. 115-c din 10 septembrie 1992, a fost numită în funcția de șef al Direcției Balanța de plăți externe a statului în cadrul BNM până în octombrie 2015.

A specificat că, prin decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ciocana, i-a fost stabilită o pensie pentru limita de vârstă, în baza prevederilor generale, deși aceasta urma să fie calculată conform normelor ce reglementează dreptul la pensie ca funcționar public. Astfel, nefiind de acord cu această decizie, la 13 martie 2017 s-a adresat cu o cerere

prealabilă către Casa Națională de Asigurări Sociale, iar prin răspunsul nr. 1-417/17 din 10 aprilie 2017, i fost comunicat că, această solicitare nu poate fi satisfăcută, deoarece nu confirmă 15 ani în serviciul public, or Banca Națională a Moldovei nu se regăsește în lista autorităților publice prevăzute de actele normative ce reglementează acest tip de raport și respectiv nu există temei legitim de a stabili pensia ca unui funcționar public.

A afirmat că, modificarea raporturilor de serviciu prin transferul efectuat de la Ministerul Informaticii, informației și telecomunicațiilor la Banca Națională a Moldovei a avut loc în interesul serviciului și nu la cererea funcționarului public.

A solicitat anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale în partea stabilirii pensiei pentru limită de vârstă în temeiul prevederilor generale și aplicarea prevederilor Hotărârii despre aprobarea unor acte normative ce țin de stabilirea și plata pensiilor funcționarilor publici nr. 412 din 22 aprilie 2004, recalcularea și stabilirea pensiei pentru limita de vârstă, în mărime de 75 % din venitul mediu lunar asigurat și încasarea de la Casa Națională de Asigurări Sociale în beneficiul său a diferenței neachitate din pensia pentru limită de vârstă pentru perioada 01 ianuarie 2015 – 01 aprilie 2017.

La data de 31 ianuarie 2018 reclamanta Ludmila Isacov a depus cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale în partea stabilirii pensiei pentru limită de vârstă în temeiul prevederilor generale și aplicarea prevederilor art. 44 din Legea privind sistemul public de pensii nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998, recalcularea și stabilirea pensiei pentru limita de vârstă, în mărime de 75 % din venitul mediu lunar asigurat și încasarea de la Casa Națională de Asigurări Sociale în beneficiul său a diferenței neachitate din pensia pentru limită de vârstă.

Prin hotărârea din 08 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, acțiunea depusă de Ludmila Isacov, a fost respinsă ca nefondată.

Prin decizia din 14 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Ludmila Isacov și a fost menținută hotărârea din 08 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Instanța de apel și-a motivat concluzia prin faptul că, Banca Națională a Moldovei nu face parte din lista autorităților publice prevăzute în actele normative, prin urmare apelanta-reclamantă nu cade sub incidența legii funcționarului public, astfel nu are dreptul la pensie.

De altfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a menționat că apelanta-reclamantă Ludmila Isacov, activând la Banca Națională a Moldovei, nu a fost funcționar public, astfel nu se bucură de facilitățile funcționarului public.

Totodată, instanța de apel a relevat că în stagiul de cotizare în serviciul public conform art.47 din Legea nr. 156- XIV din 14 octombrie 1998 se includ următoarele perioade: a) de activitate în funcții publice în autoritățile publice centrale și locale prevăzute în anexa nr. 1 la Legea serviciului public nr.443-XIII din 4 mai 1995 (abrogată la 1 ianuarie 2009) și în anexa nr. 1 la Legea nr.158-XVI din 4 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public; b) de activitate în funcții publice în autoritățile publice care au activat pe teritoriul Republicii Moldova până la data intrării în vigoare a Legii serviciului public nr.443-XIII din 4 mai 1995 (abrogată la 1 ianuarie 2009), conform modului stabilit de Guvern.

În circumstanțele descrise, instanța de apel a conchis că apelanta-reclamantă nu a confirmat 15 ani în serviciul public, or la materialele cauzei nu se regăsesc probe privind activitatea de funcționar public.

La data de 13 august 2018 Ludmila Isacov a declarat recurs împotriva deciziei din 14 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, instanțele ierarhic inferioare au examinat superficial cauza, au apreciat eronat probele și au interpretat în mod eronat analogia legii, iar în consecință au adoptat hotărâri nemotivate, fapt ce denotă încălcarea dreptului la un proces echitabil.

La data de 04 octombrie 2018, prin intermediul oficiului poștal, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat ca recursul să fie considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 14 iunie 2018, iar recurentul a declarat recurs la data de 13 august 2018.

Astfel, recursul, declarat la data de 13 august 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
 - b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
 - c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
 - d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
 - e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
 - f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.
- Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare

a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Ludmila Isacov nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Ludmila Isacov, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ludmila Isacov ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Ludmila Isacov se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic